

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Гришиної Тетяни Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців першого, другого, четвертого, шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII

м. К и ї в
15 листопада 2018 року
№ 360-1(II)/2018

Справа № 3-378/2018(5423/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Гришиної Тетяни Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців першого, другого, четвертого, шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулась громадянка Гришина Т.А. з клопотанням визнати такими, що не відповідають положенням частин першої, другої статті 8, частин другої, третьої статті 22, частин першої, четвертої статті 41, частин першої, другої статті 46, частини першої статті 64 Конституції України (є неконституційними), положення абзаців першого, другого, четвертого, шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (далі – Закон № 1697) зі змінами, внесеними Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (далі – Закон № 213), Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 24 грудня 2015 року № 911–VIII (далі – Закон № 911), Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII (далі – Закон № 1774).

Відповідно до положень частини п'ятнадцятої статті 86 Закону № 1697 зі змінами, внесеними Законом № 213, Законом № 911, Законом № 1774:

– „тимчасово, по 31 грудня 2017 року:

особам (крім інвалідів I та II груп, інвалідів війни III групи та учасників бойових дій, осіб, на яких поширюється дія пункту 1 статті 10 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“), які працюють на посадах та на умовах, передбачених цим Законом, які займають посади державної служби, визначені Законом України від 10 грудня 2015 року № 889–VIII „Про державну службу“, а також працюють на посадах та на умовах, передбачених Законом України „Про судоустрій і статус

суддів“, призначені пенсії/щомісячне довічне грошове утримання не виплачуються“ (абзаци перший, другий);

– „з 1 січня 2018 року пенсія, призначена відповідно до цієї статті, у період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії/щомісячного довічного грошового утримання у порядку та на умовах, передбачених цим Законом, законами України „Про статус народного депутата України“, „Про державну службу“, „Про судоустрій і статус суддів“, виплачується в розмірі, обчисленому відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ (абзац четвертий);

– „максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність. Тимчасово, по 31 грудня 2017 року, максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати 10740 гривень“ (абзац шостий).

Гришина Т.А. звернулася до Подільського районного суду міста Києва, який постановою від 4 липня 2017 року визнав протиправними дії Центрального об’єднаного управління Пенсійного фонду України в місті Києві щодо відмови виплатити їй пенсію у розмірі 14506,80 грн та зобов’язав виплатити їй різницю у виплаченій пенсії починаючи з 12 квітня 2016 року.

Це рішення було скасовано постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 22 листопада 2017 року. Верховний Суд

постановою від 31 липня 2018 року постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 22 листопада 2017 року залишив без змін.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону № 1697 зі змінами, внесеними Законом № 213, Законом № 911, Законом № 1774, якими зменшено розмір пенсій прокурорам, встановлено максимальний розмір пенсії, припинено її виплату прокурорам на період їх роботи на певних посадах, не відповідають частинам першій, другій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, четвертій статті 41, частинам першій, другій статті 46, частині першій статті 64 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт б частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести аргументи, які б свідчили про обґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги.

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що Гришина Т.А. не навела обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень абзаців першого, другого, четвертого,

шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону № 1697 зі змінами, внесеними Законом № 213, Законом № 911, Законом № 1774. Так, цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів України, посилення на юридичні позиції Конституційного Суду України без аргументації щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не можуть вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Отже, Гришина Т.А. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Гришиної Тетяни Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців першого, другого, четвертого, шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**